
Quaestio theologica.

Numéro d'inventaire : 1980.00014.25

Type de document : affiche

Période de création : 3e quart 18e siècle

Date de création : 1750 (vers)

Description : Une feuille manuscrite, découpée dans l'affiche originale. Les bords sont irréguliers. Une importante déchirure sur le bord droit. Coin supérieur gauche mutilé. Perforations en divers endroits. Encre brunie pour l'ensemble du texte. Encres bleue et rouge pour certains mots. Au verso des traces de colle et un fragment adhérent de page imprimée. Papier vergé filigrané.

Mesures : hauteur : 396 mm ; largeur : 292 mm

Notes : Fragment d'une affiche annonçant la question de théologie que doit soutenir un candidat. Seul le texte des articles développés a été conservé dans ce fragment, sans indication d'auteur, de lieu ou de date. La question est: "Qui est la source de l'eau jaillissant dans la vie éternelle ?". Les articles constituent un développement sur la grâce. Dans le troisième, l'auteur s'oppose au jansénisme et rappelle les condamnations de cette doctrine énoncées par différents papes au 17ème siècle. Le texte est manuscrit. Les débuts de paragraphes et les mots importants sont tracés à l'encre rouge ou bleue.

Mots-clés : Affiches de thèses et d'exercices publics

Filière : Université

Niveau : Supérieur

Autres descriptions : Langue : Français

Nombre de pages : 1

Quis Est Fons aquæ salientis In Vitam æternam

[illegible]

se huiusmodi. prorsus Bonati elaboraverunt à Pelagianis propter quos semper clagiani, gratia interioris necessitatem ad singulos actus hypocrisis ad Justinianum fidei Constantinensem conlegit, quod quid in Contrariis praevidit Januarius, quibus non fuit S. Augustinus unde curio damnata est prima

luis-que's Agitur Pelagianismi aut Semipelagianismi nota fuisse nonnulli, gratia praesumptio interueniente, scilicet ad omnes et singulos actus suos agnoscat quidem est. Ad agitur necessarium esse gratiam 1° ad quodlibet bonum supernaturale. Cognoscitur enim. 2° ad quodlibet bonum opus supernaturale. Etiam necessarium esse, ad quodlibet suum Verum, suum bonum opus naturale dicitur. Cognoscitur enim ad faciendum: quia quam tamquam saltem non naturalis quodammodo. Cognoscitur et presentem haberi non potest ab eo quod naturalis auxilium: quodlibet uero. 3° propter omnium propter omnem legem naturalem, et 4° cum eis natura, et alia quodammodo quodlibet licet supernaturale non sint. Auxilium tamen supernaturale indigent. Ceterum autem dominum naturalem naturalem, et tamen sufficit natura humana;... ad semipelagianismi errorem. Dicitur axioma vulgare fuisse quod fuisse est, deus non datur gratiam, si loquar, subdit

Exposito gratia Ebriotti de furores acerrimi cultus, in cui tamen uitalis procomi iugiter iusmi Petere predestinati, prota stant, et
ma themallibus his profligant. Felicia predestinationum quidem in Concilio Arelatensi anno 455. Augustino anno 498. et Carri diano iun anno 848. tum in
Concilio Valentiniano anno 865. damna videtur, apporita tamen non sunt quod deum Expositio valentinis. Innotum pro sub Gontendit Januarius deinde pro
ma i Chuteranorum quoque et Caluistiarum proscripta fura dicta in Concilio Tridentino sessione 4. Can. 17. et 6. Praioro propositus 46. Summu
propro, verum dicitur ob hereditatem, salutatem & Bulla sua Annuit. In hac quidem Pontifici aliquid uidetur aut iugiter prolatum sola fru

rum omnium Insuper Regnata et a gratum necessarium, mandatorum impossibilitatem, liberi arbitrii doctrinam, gratia sup-
er pro omnibus hominibus multitudine majora quam per hoc beneficium renouavit Cornelius Jansenius toto suo libro Cui titulus Augustinus, in quo qu-
estiones merito damnatae sunt a Summi pontificis Innocentio **X** anno 1653. Alexander **VII**. anno 1656. Clemente **IX** anno 1667. nulla f-
uerit. ArnoDus Cum Jansenius pro diffinitione sua ex parte reddidit quatuor Episcopis a Clemente **IX**. hoc porro Jansenii doctrina falso prore-
sente terrena videlicet a Bonetis, quarum quatuor gradibus superior sit, vincat necesse sit. hujusce delatationis praesumptio et inuentionis nullum apud
Jansenium. hancio hanc sit, multis attrita laceris, fulminibus ad proferat tamen Colubri torquendi in variis Gyro et Panellatitum fluxus superi-
um, Ad lo majore illa botavit, andatit, ut discipulos suos verbo et exemplo docuit. Laceratos laceris illud, fulminaque illius Contumaces, et o-
mnia Caducitatem oscillare.

uri sunt vel Coniipi potest. In quibus homo Consideratur. In primis ad gratiam; status nimirum naturae, innocens in quo
non reparatus status naturae per Christum reparatus; status naturae integrae et status naturae purae, quem Contra Iansenium Contradimus Cum
quod status humanus Inter Stadium naturae, innocens et lapsus. Sicut In primis. Item non solum auxilium efficax, ad differendum Status
quod dicit Iansenius In sancti Augustini doctrina fundamentum, alio non nobis sit cur. nimirum Ad statum quem sequuntur. Ad quod dicit Iansenius
nam quo In hoc de sumpto ex 12 libro de Conceptione et gratia, ubi de adiutorio quo clauditor. Curque non. In statu naturae innocens constat. bonum gra
possi fuisse Supernaturalia, non autem naturalia, ubi folio. Respondit Iansenius, primum homo prae gratiam habet sanctam, quod aliqui illa flatus
sanctificatio et gratia, utrobique per liberam libere arbitrium non sunt naturalia, ut nil. Typum. Sed vero Supernaturalia. Nimirum de
eminent. Apostoli, quia te dicunt, nil. qui autem habes quod non accipis, aut si accipis quid gloriaris. Propter Iansenius gratiae sufficientes de
Pelagiani, quia, quod Gonetius.

[illegible]

inc Gratiam quae sufficiens dicitur omnibus hominibus offerri nemini excepto. Etenim, iusti & peccatores utrumque in statu, iusti & in statu
ad salutem sui. Quodammodo gratiam peruenire possunt, Contra hoc autem tenentur, quia contra actum dicitur de hominibus, Peccatores gratiam non ad salutem suam perueniunt, quia
materialibus tantum ad Regnum. Peccatores iusti veluti bene Conuicti non omnes perueniunt quidem quod subest ipsi gratiam, qui gratiam etiam ad salutem suam perueniunt, quia
hinc, aliter enim. Thomistas, aliter Conuictos, aliter vero. Equantes non multi Theologi, qui omnes in eo Conueniunt, gratiam omnium sufficientem suo tempore fieri ar
bitrantes. Solutum, gratiam sufficientem suo non semper fieri arbitrantes, tum ad faciliorem quendam interpretationem, tum ad iustitiam, ad iustitiam per rationem, per rationem, per rationem
faciliorem. Gratiam hanc quae in faciliorem effectum habet, effectum diuinum. Contra hoc solent aliter manus et aliter, de nomine. Nam de ratione
faciliorem effectum hanc quae in faciliorem effectum habet, effectum diuinum. Contra hoc solent aliter manus et aliter, de nomine. Nam de ratione

Præter Gratiam *sufficiens*dem, Theologi omnes Efficacem agnoscunt, non in actu primo tantum, sed
 naturâ suâ, nec nec, non Communiunt; nos dicimus probabiliter videri dari aliquas gratias in se et ex naturâ suâ Efficaces, in his pro-
 babiliter occurrit, hoc tamen Certum omnino esse credimus non audemus. Unde porro repetenda sit gratia Efficacia, an in abundantia
 sita Communionis prævalentis, ut voluit nonnulli; an ex motione virtuosâ impellente, et phy sicâ voluntatum determinante, ut voluit
 quidam præminentium, ut Censuit Thomas Primus; an in gratiâ vi simul et Circumstantiis Cum speciali Dei Erga Ceteros homines vol-
 untâ Dei motiones morales quidem sed Infallibiliter voluntatum determinantes, res hoc propter difficultatis ad dirimendum; nos pro
 certâ gratiâ huiusmodi non repugnare respondere gratiâ Efficacem in mirâ Dei motione, quæ se de hominum Infallibiliter
 naturâ quæ est *Sors aquæ salientis in vitam eternam.*

